

РЕШЕНИЕ

№ 8406

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 02.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10704** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от М. К. Т., подадена чрез адв.Я. А. от САК, срещу Заповед с рег. № 4332з-640 от 12.08.2019 г. на заместник началника на ОПП-СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3 във вр. с чл.200, ал.1, т.11, предл.2 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Сочил, че е нарушено правото му на защита, тъй като не е запознат с образуването на дисциплинарно производство и не е бил наясно относно правата си в него. Това от своя страна довело до неизясняване на фактическата обстановка по случая, която счита за непълно и неясно описана в заповедта, включително относно правната квалификация на нарушението – по т.1 или по т.2 на чл.194, ал.2 ЗМВР. Поддържа, че неправилно и необосновано е прието, че е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. Сочил нарушение на чл.206, ал.2 ЗМВР.

В съд.з. жалбоподателят М. К. Т., р.пр., не се явява и не изпраща представител. В представено по делото от пълномощника му адв.А. писмено становище, поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по жалбата – заместник-началник на ОПП-СДВР, р.пр., не изпраща представител в съд.з. и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР се установява, че в дирекцията е създадена организация за използване на система за превенция и разкриване на корупционно поведение на служители на МВР, извършващи проверки по спазване правилата за движение по пътищата чрез Автоматизирана информационна система „Видеонаблюдение на пътния контрол“, наричана за краткост А.-В.. В хода на проведен мониторинг е установено, че полицейски служители на ОПП – СДВР, по време на носене на служба, манипулират системата за осъществяване на видеонаблюдение при контрол на пътното движение, като с действията си преустановяват възможността за извършване на аудио и видео запис, а самите системи се увреждат. Манипулирането се извършвало като по време на движение скоростният лост се оставя в неутрално положение, работата на двигателя на служебния автомобил се прекъсва, като автомобилът се движи по инерция. След като двигателят е изгасен от контактния ключ на автомобила, ключът се връща в позиция (контакт) и незабавно след това двигателят се стартира принудително чрез запалване на висока предавка (скорост), без това да става с контактния ключ. В резултат на тези действия се забелязвало „притрисане“ на автомобила, а записите от видеокамерите на същия се преустановявали. Следвало да се има предвид, че след прекъсване на работата на двигателя на автомобила без да е налице необходимост от това, прекъсвал и записът на плейъра, монтиран в същия автомобил, който се захранва от втори акумулатор, монтиран в багажното отделение. Първият акумулатор подавал напрежение към втория, а записите се възпроизвеждат само в случаите, когато вторият акумулатор има напрежение. Когато обаче вторият акумулатор няма достатъчно заряд, същите се преустановявали до края на дежурството.

По-нататък в писмото са посочени конкретни случаи на подобно манипулиране на системата на подобно манипулиране на системата, сред които и три- на 22.01., 26.01. и 31.01.2019 г. от служителите М. К. Т. и П. Т. П.. Конкретните им действия са описани в писмото по напълно идентичен начин – водачът на автомобила освобождава от скорост предавателната кутия, след което посяга с дясната си ръка към предавателния ключ и прекъсва контакта на системата. Незабавно след това връща контактния ключ на положение включено и без да продължи като даде контакт на стартера, запалва двигателя на автомобила принудително със скоростния лост, като включва на висока предавка. Цикличността на извършените от полицейските служители действия по отношение на двигателната система на служебните автомобили, респ. на А.-В., е дала основание за извод за умисъл в действията и пряко осъзнаване на последиците от тези действия.

Със заповед № 4332з-198 от 18.03.2019 г. на заместник началника на ОПП-СДВР на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е разпоредена проверка на данните от писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, която е възложена на комисия.

Комисията, определена със заповед № 4332з-198 от 18.03.2019г. е извършила преглед на 211 броя видеофайлове от В., обективиран в протокол рег.№4332р-15371 от 22.04.2019г. (л.30). От съдържанието на протокола се установява, че са прегледани

видеофайловете касателно датите и служебните автомобили, посочени в писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР. По прегледаните видеозаписи е констатирано, че на 22.01.2019г. за служебен автомобил СВ3100КВ, в 20:11:26ч. водачът на автомобила младши инспектор М. Т. с дясната си ръка освобождава от скорост предавателната кутия, след което със същата ръка посяга към контактния ключ на положение включено и без да даде контакт на стартера, запалва принудително двигателя на автомобила със скоростния лост, включвайки на по-висока предавка. Тази манипулация се повтаря многократно, като записите прекъсват в 20:33ч. Аналогични действия, извършени от жалбоподателя, са констатирани по видеозаписите и на 26.01.2019г., и на 31.01.2019г.

Дисциплинарното разследване приключва със справка рег. № 4332р-22760 от 17.06.2019 г., в която е изложено съдържанието на писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР и изчерпателно са посочени събраните в хода на производството доказателства (стр.2 от справката), вкл. отговори на запитвания до [фирма] и [фирма]. Следва детайлно изложение на всички установени нарушения, изразяващи се в принудително стартиране на патрулните автомобили чрез включване на скоростния лост на висока предавка, а не посредством контактния ключ. Фактически описаните случаи, с участие на жалбоподателя са на 22.01.2019г., 26.02.2019г. и на 31.01.2019г., по време на наряд със служебен автомобил „Кия С.“, рег. [рег.номер на МПС] , при които се манипулира А.-В. по посочения по-горе начин - водачът на автомобила освобождава от скорост предавателната кутия, след което посяга с дясната си ръка към предавателния ключ и прекъсва контакта на системата; незабавно след това връща контактния ключ на положение включено и без да продължи като даде контакт на стартера, запалва двигателя на автомобила принудително със скоростния лост, като включва на висока предавка. Със справката е направено предложение за налагане на дисциплинарни наказания на служители, след които и жалбоподателя.

С оспорената в настоящето производство Заповед рег. № 4332з-640 от 12.08.2019 г. на заместник началника на ОПП-СДВР, на М. К. Т. на основание чл.194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.11, предл.2 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца, за това, че като назначен в наряд, със служебен автомобил К. С. рег. [рег.номер на МПС] , като патрул за пътен контрол П.-АМ Х. на 22.01.2019 г. в 20,11ч. и като патрул за пътен контрол П. 91/2 на 31.01.2019г. в 09:19ч. е прекъснал работата на двигателя на служебния автомобил, като по този начин е преустановил записите на видеокамерите на същия до края на работната смяна и е възпрепятствал записването на действия на полицейските служители. Деянието е квалифицирано като нарушение на т.2 от раздел II на Указанията, утвърдени с МЗ № 8121з-1155/01.09.2017 г. за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили.

Видно от отбелязване върху заповедта, същата е връчена на жалбоподателя на 03.09.2019 г., като жалбата срещу нея е подадена на 11.09.2019 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима. По съществото ѝ, като провери съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК законосъобразността на оспорения административен акт,

съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган на ръководна длъжност по смисъла на чл.204, т.4, вр. чл.143, ал.1, т.3 ЗМВР и раздел VIII, т.4 от Класификатора на длъжностите в МВР. Спазена е формата по чл.210, ал.1 ЗМВР. Мотивите на акта следва да се считат допълнени с мотивите на справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. с оглед изричното ѝ цитиране в оспорената заповед. Видно от ръкописното отбелязване върху нея държавният служител е запознат на 25.07.2019г. със справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. Поради което възражението на жалбоподателя, че не е запознат с образуваното дисциплинарно производство е неоснователно и не може на самостоятелно основание да доведе до незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснато съществено процесуално нарушение.

Дисциплинарното производство е образувано със заповед № 4332з-198 от 18.03.2019 г., издадена на основание чл.205, ал.2 ЗМВР във връзка с данните от писмо рег. № 7855р-2113 от 05.03.2019 г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР. По аргумент от чл.207, ал.3 ЗМВР назначената комисия като дисциплинарно разследващ орган е длъжна да извърши всички процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение. В сроковете по чл.47 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. председателят на дисциплинарно разследващата комисия своевременно е направил предложения за продължаване на срока на дисциплинарното производство, за което са издадени съответните заповеди по чл.46 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. След удължените срокове производството приключва при спазване на сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР.

Императивната разпоредба на чл.195, ал.1 ЗМВР установява преклузивни срокове за налагане на дисциплинарното наказание - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Нарушението се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя (чл.196, ал.1 ЗМВР). Насока дава и разпоредбата на чл.196, ал.2 ЗМВР - когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая това е моментът на издаване на справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. на дисциплинарно разследващата комисия, резолирана от дисциплинарно-наказващия орган (ДНО) на същата дата. Справката съдържа, както данни за нарушението и нарушителя, така и предложение за налагане на дисциплинарно наказание. Въз основа на изложеното съдът приема, че нарушението е открито по смисъла чл.195, ал.1, вр.чл.196 ЗМВР на 17.06.2019 г., когато зам. началникът на ОПП-СДВР е положил резолюция „Да“ върху справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. Оспорената заповед е издадена в двумесечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР и чл.58 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г.

Спазена е и процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, според който ДНО е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В хода на образуваното дисциплинарно производство служителят е предоставил сведения рег. № 4332р-16705 от 07.05.2019 г., за което липсват данни да е адресирано до ДНО. Съдът приема, че сведенията от 07.05.2019 г. е предоставено в хода на дисциплинарното разследване и с оглед осигуряване на възможност на служителя за становище, но то не е в изпълнение на процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР. Същата се явява спазена с предоставяне на писмено обяснение рег. № 4332р-28797 от 02.08.2019 г. след запознаване на

служителя със справка рег. № 4332з-22760/17.06.2019 г. Това е моментът, в който служителят е запознат с всички данни, установени в хода на дисциплинарното разследване, с които разполага и ДНО преди евентуално налагане на наказание. Обяснението е прието чрез полагане на ръкописна резолюция на ДНО върху него съгласно чл.27 от Инstrukция № 8121з-470 от 27 април 2015 г.

По изложените съображения съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство надлежно са охранени правата на уличения служител по смисъла на чл.207, ал.8 и ал.10 ЗМВР, спазена е процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, поради което в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на лицето или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.

По материалната законосъобразност на оспорената заповед:

Няма спор по делото, че М. Т. е бил назначен в наряд, със служебен автомобил К. С. рег. [рег.номер на МПС], като патрул за пътен контрол П.-АМ Х. на 22.01.2019 г. и като патрул за пътен контрол П. 91/2 на 31.01.2019г., при което съответно в 20,11ч. на 22.01.2019г. и в 09:19ч. на 31.01.2019г. с дясната си ръка е освободил от скорост предавателната кутия, след което със същата рака посяга към контактния ключ на положение „включено“ и без да даде контакт на стартера, запалва принудително двигателя на автомобила със скоростния лост, включвайки на по-висока предавка. Така е прекъснал работата на двигателя на служебния автомобил, като по този начин обективно е преустановил записите на видеокамерите на същия до края на работната смяна и е възпрепятствал записването на действия на полицейските служители.

Последното съдът приема за установено, с оглед следното:

Във връзка случая по спорната преписка рег. № 7855р-2113/2019 г. зам.началникът на ОПП-СДВР с писмо рег. № 433200-49328 от 10.05.2019 г. е изискал информация от [фирма], дали се нарушава функционалността на системата за В. и възможността да се извършва видео и аудио запис при прекъсване работата на двигателя от контактния ключ по време на движение на служебен автомобил „К. С.“, връщането му в позиция (контакт) и стартиране на двигателя принудително чрез запалване на висока предавка (скорост), без това да става с контактния ключ. Отговорът в писмо рег.№ 144/20.05.2019 г. на [фирма] е, че „при невъзможност автомобилът да стартира самостоятелно и се наложи бутане“ или запалване на двигателя на скорост – зареждане към задния акумулатор не се подава до повторно правилно стартиране на двигателя. Според същото писмо правилното стартиране на двигателя се състои в използване на контактния ключ на автомобила и получаване на сигнали от него (АСС, ОН и СТАРТЕР последователно), което обяснявало липсата на записи или изгасването на системата В.-2 по време на движение“.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за незапознаването му с правилата за работа на А.-В.. Видно от представения по делото Протокол за проведено обучение за м.януари 2018г., на 31.01.2018г. служителят М. К. Т. е присъствал на обучение относно заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г. на министъра на вътрешните работи (№28 от протокол на л.100), с която са утвърдени Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, техническите характеристики и правила за работа (Указанията). От изложеното следва извод, че жалбоподателят е запознат с Указанията за работа със системите за видеонаблюдение, утвърдени с МЗ заповед № 8121з-1155/01.09.2017 г., вкл. със забраната по т.П.2 от нея системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на

проводници на ел.захранването или по какъвто и да било друг начин, както и чрез други действия, водещи до повреждане и/или нарушаване работоспособността на системите.

Според Указанията системите за видеонаблюдение в автомобилите (системите) записват действията на полицейските служители по време на изпълнение на функционалните им задължения с видеозаснемане и аудиозапис в областта пред и зад превозното средство, както и в купето. Системата позволява работа в работещ и неподвижен автомобил, с възможност за определяне местоположението на патрулния автомобил чрез G. и наблюдение в реално време от център с отдалечен достъп. Резервното захранване на системите е определено в т.І.3 на Указанията като ключов фактор за нормалната и безпроблемна работа на устройствата. То се състои от допълнителен акумулатор, превключвател на акумулатори и протектор, предпазващ допълнителния акумулатор от критично разреждане. Това захранване позволявало допълнителна работа на системите до 4 часа след спиране работата на двигателя на автомобила. С оглед нормалното зареждане на допълнителния акумулатор е необходимо автомобилът да се движи или при извършване на проверки на място *по-дълги от 4 часа* да се стартира работата на двигателя, за да се възстанови процесът на зареждане на допълнителния акумулатор, при което минималното време за работа на двигателя е определено на 15 минути. При достигане на критична прагова стойност на допълнителния акумулатор се подавал алармен сигнал, което изисквало стартиране на двигателя на автомобила.

Според раздел II.1 от Указанията системите не се нуждаят от отделно включване, а се привеждат в работен режим в момента на стартиране на двигателя на автомобила.

След приключване на всяка работна смяна информацията от преносимия S. харддиск от системите за видеонаблюдение в автомобила следва да се прехвърли към централна компонента (т.III.1), като не се допуска да има непрехвърлена информация, събирана в устройството на автомобила за повече от 24 часа (т.III.2.8).

С оглед горното съдът намира, че от обективна страна жалбоподателят е осъществил вмененото му нарушение, но относно наличието на субективната му страна съдът съобрази следното:

Макар че в посочената за нарушена разпоредба да липсва изрично посочване в тази насока, че деянието следва да бъде извършено виновно, то разпоредбата на чл. 194, ал. 2 ЗМВР с посочените в нея нарушения, както и практиката, свързана с дисциплинарните производства, установява императив, че нарушението на служебната дисциплина следва да става виновно. В процесния случай отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на т. 2, гл. II от Указанията за работа на полицейските служители със системата за видео наблюдение, монтирана в автомобили, утвърдени със Заповед № 8112з-1155/01.09.2017 г. на МВР. От събраните по делото доказателства не се установява, че жалбоподателят е разбирал, че със стартирането на автомобила по посочения в заповедта начин, води до преустановяване на записите на видеокамерите, съответно, че той е целял този резултат, а не например икономия на гориво. Въпреки проведеното обучение относно Указанията за работа на полицейските служители със

системата за видео наблюдение, монтирана в автомобили, утвърдени със Заповед № 8112з-1155/01.09.2017 г. на МВР, не се установява, служителите да са били подготвените /уведомени/, че при запалването на служебния автомобил „на скорост“ вместо с контактния ключ ще се преустанови заснемането с А. В. и по този начин ще бъде манипулирана системата. Видно от приложената преписка по делото между МВР и различни институции за изясняване на причините, които водят до неизправност на системите А.-В. – писмо с рег. № 433200-49326 до [фирма], писмо с рег. № 433200-48328/10.05.2019 г. до фирма [фирма] и изпратените отговори и приложен протокол с рег. № 4332р-15370/22.04.2019 г., самият дисциплинарно наказващ орган и цялото ведомство на МВР не са били наясно с проблема, тъй като сблъскването с него е прецедент и съответно не е бил предмет на проведеното обучение. Т.е. в случая не се установява жалбоподателят обективно да е могъл и субективно да е предвиждал последиците от действията си, или да е бил длъжен да ги предвиди. Наличието на това конкретно знание във връзка с установяване на вината е необходимо за реализиране на дисциплинарната отговорност. Липсата на такава води и до материалноправна липса на основание за ангажиране на отговорността за извършено нарушение. Поради това е недопустимо да бъде дисциплинарно ангажиран жалбоподателя за действия, последиците от които стоят във от обучението на служителя и неговите възможности за констатирането ѝ.

Тежестта на доказване лежи върху наказващия орган, който не е доказал по несъмнен начин визираните обстоятелства от значения за случая. В заповедта липсва точно и конкретно описание на обстоятелства, въз основа на които да се направи извода, че вменените на оспорващия нарушения на служебната дисциплина, са извършени виновно. От всичко това съдът прави извод за неосъществен фактически състав на нарушението по чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР /неизпълнение на т. 2, гл. II от Указанията за работа на полицейските служители със системата за видео наблюдение, монтирана в автомобили, утвърдени със Заповед № 8112з-1155/01.09.2017 г. на МВР /. Неправилно е приложен материалният закон, което е самостоятелно основание за отмяна.

По изложените съображения, съдът намира оспорената заповед за материалноправно незаконосъобразна, респ. на основание чл.172, ал.2 АПК същата следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него по делото съдебни разноски в размер на 10 лв. за държавна такса и 480лв. за адвокатско възнаграждение.

С оглед гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 4332з-640 от 12.08.2019 г. на заместник началника на ОПП-СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. К. Т., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 490 /четиристотин и деветдесет/ лева.

Решението, съгласно чл. 211, изр.последно ЗМВР, е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: